

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

29 Indulgentia non extenditur ad mortuos, nisi à Papa expressè fuerit
extensa, & tunc per modum suffragij. Suffragiorum tria sunt genera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

tuos, nisi à concedente expressè extendatur, S. Thom. in 4. dist. 45, q. 2, art. 3. & Navar. qui hanc dicit esse aliorum omnium opinionem, in eod. not. n. 2. & dicit ubi sup. n. 6. quòd Papa non potest auctoritate judiciaria ligare illos, qui sunt in purgatorio, ergo neque solvere, quia Dominus parius solvendi voluit esse, & ligandi, S. Ambros. relat. in cap. verbum, de pœnit. dist. 1.

29 Ideo, quoties Romanus Pontifex concedit indulgentiam pro mortuis, † toties addit per modum suffragii, quasi diceret, se non directè absolvendo, sed indirectè pro eis solvendo eos juvare, Innoc. in cap. quòd autem, n. 7. de pœnit. & remiss. Sylv. in summa. in ver. indulgentia, nu. 19. Felyn. in serm. de indulg. col. 9. vers. possunt tamen, & Nav. eod. not. n. 7. prout in visitantibus ecclesias S. Praxedis, & s. Laurentii extra muros Urbis Romæ, in quibus addita fuit clausula, per modum suffragii, testatur.

Suffragiorum autem tria sunt genera, sacrificium Missæ, oratio, & opera quælibet pœnalia, & satisfactoria, ut elemosyna, jejunia, peregrinationes, & similia, sed indulgentiæ non constituunt quartum genus suffragiorum, cum indulgentia nihil aliud sit, quàm applicatio satisfactionum, seu pœnaliu operum Christi, & Sanctorum defunctis. Bellarm. 6. controv. gener. to. 1. l. 2, c. 16, in princ.

Papa enim Gregorius XIII. qui innumeris altaribus per totum orbem terrarum privilegia liberandi unam animam à pœnis Purgatorii in Missæ celebratione concessit, ferè in omnibus eisdem privilegiis illa verba apposuit: per modum suffragii, & inter indulgentiam per modum suffragii concessam, & eam, quæ simpliciter

conceditur, non est differentia, ut una sit majoris effectus, & altera minoris, sed per modum suffragii nunquam est principaliter absolutio: aliàs verò, quæ simpliciter conceditur, sic, & mortuo tunc prodest, cum forma ejus id habet, & ab aliquo vivo illud fit, propter quod mortuo illa conceditur, Felyn. in eodem serm. de indulg. colum. 9. vers. sed tandem, & Nav. eod. com. not. 22, n. 28, & 29. Ideo, quotiescunque Papa concedit indulgentias pro mortuis, etiam quòd illas concedat, nullà factâ mentione suffragii, videntur concessæ per modum suffragii; ut per eum modum, quo valere possunt, & non per modum, quo valere non possunt, id est, ut omninò valeant, arg. l. quoties, idem sermo, ff. de reg. jur. l. quoties, ff. de reb. dub. l. quoties, ff. de verbor. oblig. & Nav. eod. not. nu. 34. quia Papa non videtur posse concedere indulg. mortuis in purgatorio existentibus per modum auctoritatis judiciariæ potestatis, absolvendo eos directè, Calderin. in cap. nostro, col. 20, de pœnit. Ricar. communiter receptus in 4. d. 20, art. 3, q. 3. & Nav. eod. not. 22, n. 5.

Et, quoniam natura novas semper appropriat edere formas, ita & ego plura dubia, quæ ex antiquis indulgentiarum formis oriebantur, dilucidare decrevi. Fuerunt enim antiquæ indulgentiarum formæ reformatæ, & etiam aliquæ omnino sublata, & primò ab Innoc. III. in Conc. generali, ut in cap. cum eo, ext. de pœnit. & remiss. demum à Clemente V. in Conc. Viennen. Clemen. abusionibus eod. tit. & postea à Clemente VII. de anno 1539. in Bull. Rom. c. 34. Pio IV. de anno 1562. c. 75. & anno 1564. quo omnia indulta, & privilegia etiam Maris magni, qui-

quibuscunque eccles. tam cathedralibus, quàm etiam metropolitanis, collegiatis, monasteriis, conventibus, & locis, tam secularium, quàm regularium, etiam militiarum, in quibus Conc. Trid. contrariantur, revocavit, ac ad terminos, atque limites ejusdem Concilii reduxit, & reducta esse voluit, ut in eodem Bull. Rom. cap. 119.

Postremò sacrum Conc. Trid. abusus, qui in his irreperant, & quorum occasione insigne hoc indulgentiarum nomen ab hæreticis blasphematur, emendare cupiens, generaliter statuit, & decrevit, omnes ³⁰† pravos quæstus pro his consequendis abolendos esse, ut in decreto de indulg. sess. 25. & Pius V. de anno 1566, auditis ex diversis mundi partibus quamplurimis querelis ad ipsum allatis, quòd, scilicet, vigore diversarum indulgentiarum per ipsum, & prædecessores suos concessarum, multi quæstos ex eisdem indulgentiis lucrum temporale tantum quærentes quæstas, ut ajunt, exercerent, & plura concederent, quæ eis minimè licebat, omnes, & singulas indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones, quibuscunque hospitalibus, monasteriis, ecclesiis, domibus, militiis, ordinibus, etiam mendicantium ordinum regularibus personis, tam singulariter, quàm universaliter per quoscunque Romanos Pontifices quavis occasione, vel causa concessis, pro quibus consequendis manus essent porrigendæ adjutrices, & quæ facultatem quæstuandi quomodolibet continerent, auctoritate Apostolica revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit, ac viribus evacuavit. ut in d. Bull. Roma. c. 30. ex quo concessæ per Martinum IV. Nicol. etiam IV. & Urba-

num V. porrigentibus manus adjutrices, de quibus per Alphons. de Catal. Rub. in compen. privileg. sub tit. indulgent. quoad secul. 4. sub n. 2. 3. 4. 5. & 6. non suffragatur, quia non fuerunt revocatae, & sub dict. Bull. revocatoria comprehenduntur.

Quæstorumq; nomen, atque usum aboleri, nec ad officium hujusmodi exercendum quemquam admitti, quibuscunque privilegiis non obstantibus, Conc. Trid. decrevit, ut in c. 9. de reform. sess. 21. & eo. decreto de Indulg. sess. 25. Admittuntur tamen ad colligendas eleemosynas pro usu hospitalium personæ honestæ vitæ, spectatæ religionis, & judicio Ordinariorum approbatæ, non participes dictarum eleemosynarum, & quæ eo munere citra ullum scandalum, ullamve fraudem fungantur, sed simpliciter eleemosynarum collectores nuncupentur, quique nullas publicent indulgentias, non concionentur, nec circumferant sua privilegia, nullasve sacras reliquias, & nullo modo minis, aut precationibus inducant fideles ad eleemosynam, non campanulam, aliaque similia instrumenta, quondam quæstorum insignia, deferant, aut pulsent ad excitandas personas, non petant, tamquam debitum, aut solitum, nec ulla arte, aut prætextu dicendi videlicet orationem S. Antonii, aut alterius Sancti; vel aliter extorqueant pecunias, sed simpliciter, piè, modestè, & cum omni dexteritate petendo eleemosynam pro subventionem dicti hospitalis accipiant, quod sibi liberaliter offertur, nec super his eleemosynis ullam quovis modo conventionem faciant, etiam cum hospitali: sed quicquid eleemosynæ nomine collectum fuerit, nullam ad